मन्तः । श्तीन्यधारायुक्तमाते तिः । 'नवनीतं इदयं बाह्मणस्य वाचि च्रो निधितस्तीन्यधारः । तदुभय-मेतिद्वपरीतं चित्रस्य वाङ्नवनीतं इदयं तीन्यधार-पिति'' भा॰ सादिः ३ चः ।

तीच्यपत प्रश्ने तीच्यानि पत्रागयस्य । शतम्बुरुद्दचे राजनिः।
श्तीवपत्रयुक्ते तिः कर्माः । श्तीच्ये पत्रे नः ।
तीच्या पुष्प नः तीच्यं प्रव्यमस्य । श्ववङ्गे ।श्वेतक्यां स्ती
टाप् । राजनिः।शतिः बद्धियुक्ते तिः । कर्माः । श्रित-

तीच्याफला पु॰ तीन्यं फनमस्य। १ हम्बुरहचे राजनि॰। शतिम्मफनसुतो लि॰ कर्मा॰। शतिग्मे फने न॰।

क्सेपत्रे न॰।

तीच्यासूल ए॰ नीक्यं भूजमस्य। १शोभाञ्जने २क्रजञ्जने च राज्ञनि॰। शितम्ममूजने ति॰। कर्मा॰। शितम्मे मूले न॰। तीच्यार्श्सि ए॰ तीक्या रश्सयोऽस्य। तिम्मांशौ १स्वयौ पश्चत्प्रप्याज्ञितं तेजस्तीक् यर्शस्मिविशोधयन् इरिनं॰ ७१० अ०। शितम्बर्शसस्य को ति॰। कर्म॰। शितम्मे रश्सौ पु॰

तीन्तारस पु॰ तीच ्यो रसोऽस्य । श्यवचारे रत्नमा॰ । श्रतम्मरस्युक्तो ति॰ । कर्मा॰ । श्रतम्मे रसे पु॰। तीन्तानीहरू व॰ ति॰ कर्मा॰ । (इस्पात) बौड़भेरे ।

तीच्या मूका प्रशीच षः मूकोऽयं यस । १यवे । श्खरमूकः युक्तो लि॰ । कमा । १स्परे मूकी पु॰ न॰।

तीच्लसारा स्त्री तीच् चः कठिनः सारोऽस्याः। १थिंत्रपा-थाम् (शिष्ठा) राजनिः। शतिम्मसारयुक्ते तिः कम्पः। श्यारे सारे पुंनः।

तीस्ता स्ती तीच् च+टाप्। श्वचायां श्वपंकद्वाखिकायाम् रत्नमा श्किषकच्चां अमहाच्चोतिश्वत्याम् ॥ अत्वन्तप्रस्त्रीम्

जटा । ६ ताराहेबाम् च । उद्यतारोपक्रमे

'हे भगवत्ये कजटे विद्याहे पदमन्ततः । विकटदं द्रे
धीमहि तद्यक्तारा प्रचीद्यात् । एवा त तीच्या
गायकी पीठहेब्याः प्रकीर्त्तिता" । ''वानेषु मदिरा
गस्ता नरो बिंबम् पार्थिव ! । भीदको नारिकेखञ्ज
मांसं व्यञ्जनमैच्चवम् । नैवेदोष्ठ प्रियकरास्तीच्यायाः
परिकीर्त्तिताः १। कालि ९५ ८२ स० ।

तीत्तायस न॰ नि॰ कर्मा ॰ जाच सना॰। बैक्सिरे (रस-पात) राजनि॰। [तितीम। तीस केदने दिवा॰ पर॰ जाक॰ सेट्। तीस्यति स्तीभीत। तीर पारगती कर्मासमाप्ती च सद॰ सुरा॰ सन् स्वक सेट्। तीरयति ते स्तितीरत्तः। तीर न॰ तीर-खच। नद्यादेः १कूने। २ सीसके पु॰ ससरः। ४ वाचे पु॰ क्रिकाः। ५ त्रपुणि पु॰ मेदि॰।
"साई इस्तमतं वावत् गर्भतस्तोरस्वच्यते। माद्रक्षणचढ्दंग्यां वावदाक्रमते जलस्। तावद्गर्भं विजानीयात् तद्व्यत्तीरस्वच्यते'' पा॰ त॰ छक्ते ६ गङ्गाक्रु सभेदे न॰
''गङ्गातीरतरङ्गसङ्गतज्ञकैः स्नात्मा इरो नार्चितः"
सा॰ द॰। ''अण्चातीरां स्निसिद्धवेगैः'' रषुः। "व्यवकार्येषु चोचोषु नदीतीरेषु चै इष्टि'मनुः।

तीर्ग्रह ए॰ देगभेदे ''तीरग्रहाः स्त्रसेनाः दंजनाः कल्यनाः गुहाः'' भा• भी॰ ८ ख॰ जनपदोक्ती ।

तीरभुक्ति प॰ (त्रिक्षोत) देशभेदे तिका॰। तीक् प॰ तू-वा॰ क्षु। शिवे "नमक्ते प्रभीष् इक्षाय तीक्-भीक् हराय च" इरिवं॰ २७८ अ॰। शिवस्तृतौ।

तीर्ण ति॰ तृ-क्त । १ उत्तीर्थे, श्वाभिभेते, श्वाभुते च।
"तीर्थो हि तदा भवति स्वतः "तीर्थाः प्र्याः कति
न सरितो खिद्धाताः के न ग्रैडाः नाक्षान्ता या कित वनभवः क्रूरसञ्चारघोराः। पापरेतैः किमिवदुरितं कारितो
नास्मि कष्ट यदुद्धास्ते धनमदमसीम्बानवक्का दुरीगाः"।
तीर्थिपदी स्ती तरतेः कर्तरि क्तः। तीर्थः पादो महमस्याः

चन्यवेषः कुम्भपद्याः जीव पद्भावः। तात्रमूत्याम् ग्रद्धः तीर्णो स्त्री प्रतिष्ठास्यद्वत्तिविग्रेषे यथा "यिवान् दत्ते कर्यः कर्यः वेदैवेथीः सा स्थात् तीर्णां" स्रस्याः कन्ये त्यपि संज्ञा । "ग्भी चैत् कन्ये ति" स्वस्थात् ।

तीर्घ न न न यम् । १ मास्ते २ यश्चे स्चे ते अल्पाये प्नारी रलि ह्यवतारे अवधिज्ञानने दपाले धनपायो ! मिलिप च मेदि॰ । ११ योनौ १२ दर्भने १२ घट्टे ऐसच॰ । १8 विप्रो १५ आगमे १६ निदाने १७वद्भी च संचिप्तसा॰। तीर्घं तिविधम् जक्रमं । मानसं स्वावरं १ च। तथा हि 'वाह्यवा अकृमं तीर्थं निर्मेलं बार्वकामिकस । येषां याक्योदकेने इ शुद्धान्त सविमाजनाः। वागस्ति र्याच। ऋषु तीर्थाण गदतो मानसानि ममानसे !! वेषु सम्यक् नरः स्नात्वा प्रयाति परमां गतिस् । सत्वं तीर्घं चमा तीर्घं तीर्घमिन्द्रयनिश्र इः। धर्मेमृतद्या-तीर्थं सर्वतार्जनमेय च ! दानं तीर्थं दमसीर्थं यनोषस्तीर्थमुच्यते । अञ्चलक्षे परं तीर्थं तीर्थमु पियवादिता। जानं तीर्घ धृतिकीर्घ पुष्पत्रं तीर्घ-तीर्थानामि तशीर्थं विश्व दिस्मा सः परा। यतको कथितं देवि ! मानमं तीर्यक्रवायम्।